

laatste gewag maakt van een reis door hem ondernomen naar IJsland in Februari 1477 en *nog honderd mijlen erover*. Vlaamsche en Deensche bescheiden bevestigen dat Columbus, samen met Deensche zeevaarders, naar Groenland geweest is in dit jaar. Volgens prof. Ulloa zou hij *in dit jaar 1477 San Domingo ontdekt hebben*, met de Amerikaansche kust te volgen van aan New Foundland tot aan Florida, maar hij heeft zijn reis geheim gehouden tot rond 1490, toen hij met de hulp van de koning van Castilië deze streken wilde *in bezit* nemen.

Verder heeft prof. Ulloa uitgemaakt dat Columbus niet uit Genua (Italië) stamde, maar wel van Spaanschen oorsprong was. Hij was geboren uit een edele Catalaansche familie en was vrijbouter in dienst van den koning van Frankrijk. Zijn echte naam is niet Christoffel Columbus maar Joannes Colom.

Hij beweert ook dat koning Ferdinand een van Columbus' onderhoorigen, Americ Vespuce, uitgekocht heeft om te komen getuigen op het proces dat hij het eerst Amerika ontdekt had, en zoo komt het dat het nieuwontdekte werelddeel tot heden toe de naam van Amerika draagt.

Over deze 'nieuwe ontdekking' van Amerika door professor Ulloa wordt thans veel geschreven, daar vele geleerden zijn bewijsvoeringen als onvoldoende aanzien. We wilden er toch de lezers van Biekorf over inlichten.

J.D.S.

Is 't den oever van de zee?...

Aan Heer eu vriend LORENZ DE METS,
Onderwijzer te Zele (Oostvl.).

IS 't den oever van de zee?... 'k zie
't effen strand, met honderde wezens,
die genoegelijk
speeldag houden,

waren⁽¹⁾ en woelen
 al deureen, bij
 't deugdelijk meêdoen van den hemel!
 wandelaars, ei! waar is uw weunste?
 waar de zee?... 'k en
 zie geen zee,
 'k en hoore geen zee, en
 toch lijk badvolk,
 stout en benieuwd⁽²⁾, zoo overheerscht ge
 't ketterend wijdzijn dat voor u ligt; -
 kinders en jonkheên,
 juffers in 't witte,⁽³⁾
 lustige leurders,
 ghebt uw zee toch!
 't is de zwier, de zwier van uw vrijzijn,
 't is de glans die boven uw hoofd hangt. -
 Voorland⁽⁴⁾ en zulle,
 gaten en garren,
 't reust... 't reust... 't kri-
 oelt van de MIEREN!...

 Heeft de laaiende zonne er beschoot⁽⁵⁾ in!
 daar ze minzaam, op die vreugd, de
 liefde mag leggen
 van heur aanzicht,

- (1) WAREN = omgaan, verkeeren. - Uit ons *waren* komt *wareeren*, met verfranschten uitgang; vergelijkt *verbauwreeren*. (verbauwieren, verbauwen).
- (2) BENIEUWD = nieuwsgierig, dat eigenlijk zeggen wilt: *gierig* of *begeerig* naar nieuws.
- (3) Met witte vlerken.
- (4) VOORLAND: eigenlijk de strook land of zand tusschen den oever en 't water; nog de strook land tusschen 't huis en den weg; ook nog *huisdam*, *voordam*, *steendam* (trottoir), *plankier*, (vroeger misschien in hout geleid), en dat volgens VERCOULLIE, komt uit Pic. *planquer* (fr. *plancher*), uit plank (planche), met grondzin van 't latijn *planum* = vlak, effen.
- (5) BESCHOT, van *beschieten*, lijk GENOT van *genieten*. Beschot is den opbrengst van 't beschieten, voor veelte en hoedanigheid; wordt meest gezeid van *graangewassen*, van *boonen* en *hommel* (hoppe).
 Uit het gedacht *opbrengst* kwam de zin *voldoeninge*, *deugd*; Beschot of zijn beschoot hebben in iets.

't leven mag gâsleen,
 't onderaardsch leven,
 dat hier zwormend openbreedt, en
 't onbelicht donkerzijn in den grond laat. -

* * *

Kwalijk gezind,
 zit de zorgende
 vrouweziele,
 vol genadeloos
 stil beramen: 't *huis omweunen?*...
 'o 't en zal 't en zal geen waar zijn! -
 Evelinge⁽¹⁾ op!... daar
 hangt de moor, de
 kokende moor, in
 't duwend nijdigzijn
 van heur vuisten!... bij heur dragen en
 bij heur zwijgen, gaat de zwijgenden
 afgrond meê, die
 weegt van onraad. -

* * *

Ziedende zondvloed!...
 't effen strand wordt
 overwelmd!⁽²⁾ 't zomergeloop wordt
 weggevaagd, bij d'hemelsche geute
 van dat woedend
 van dat onver
 biddelijk onweêr!...
 spleten en krochten
 hooren en voelen 't heetzijn zwalpen
 tot in 't binnenste van hun herte!
 doodende macht, die
 't al verbeult, en
 spoederend voortloopt
 met de misdaad! -

* * *

(1) EVELINGE, eveling, evelingst = evens, seffents, dadelijk. -

(2) OVERWELMEN = overwelen, overstroomen. - Vergelijkt *welle* (bronne), en opwellen.

Monkelend bij heur wreed voldaanzijn,
staakt de zorgende vrouweziele,
 stapt ze met den
 blinkende moor, den
 ijdele moor, van
 d' oeverbreedte,
 waar twee krachten, hand en hand, en
 even gestoord, e volk vernielden! -
 **

't Leven is weg! de
 Dood is weg! de
 zonne blijft, en
 dekt alleen nu,
 gansch alleen, en half verschrikt, den
 rustigen neêrloop van mijnen huisdam. -
 Kinders en jonkheên,
 juffers in 't witte,
 't bakelend badvolk
 is verdwenen!... -

.....
 Onbeschapt, bezijds den boord,
 boven 't kruid en tusschen 't gers, de
lijken glinsteren!...

Nieuwcappelle

A. MERVILLIE.

Het balspel.

DE spelen, waarbij men zich van een bal bedient, zijn steeds een geliefkoosd vermaak geweest voor kleine... en groote kinderen.

Het balspel was alreeds in Oud-Egypte en bij de Oude Grieken beoefend⁽¹⁾.

Zeer bekend is de mooie idylle uit Homeros' *Odyssea*: hoe de koningsdochter Nausikaä en hare dienstmaagden op het strand met den bal speelden, terwijl het waschgoed te drogen lag. Vele steden in 't oude

(1) DE COCK & TEIRLINCK *Kinderspel en Kinderlust in Zuid-Nederland*. Dl. III, blz. 114 (Gent, 1903).